

Växandets process och betydelse

Välkomna, mina käraste vänner. Jag brukar börja dessa sessioner med att ge en välsignelse. Vad betyder nu ordet "välsignelse"? Låt oss betrakta dess djupaste innebörd. Er förmåga att förstå detta kan vara helt annorlunda idag än tidigare.

"Välsignelse" innebär den livskraftiga fullständiga önskan om det goda, som kommer från det innersta jaget, från det gudomliga inre väsendet, en önskan om det goda i den förenande principen¹, som innebär att det inte finns några motsatser och inga konflikter. När denna obehindrade önskan strömmar direkt in i de djupaste områdena i en annan persons medvetande, skapas en vibrerande energikraft som påverkar den personens medvetande.

När ni direkt eller indirekt hör ordet "välsignelse" framöver, kommer det att vara till stor hjälp för er att komma ihåg att ert gensvar är nödvändigt för att göra välsignelsen effektiv. Öppenhet, villighet och ett fullständigt inre samarbete är nödvändigt för att två krafter ska mötas, eftersom en ensidig välsignelse inte utgör en välsignelse. Den kan vara avsedd som en välsignelse, men den reflekteras tillbaka på en mur av antingen motstånd och motsättning eller frånvaro av samarbete och neutralitet.

Kvällens tema är växandets process. Eftersom detta föredrag är en fortsättning på det förra, kan det vara svårt att förstå för dem som inte har hört eller läst det föregående föredraget.

För att kort rekapitulera: Vi diskuterade den förenande och den dualistiska principen. Människans medvetande, varseblivning och upplevelse är i allmänhet riktade mot den dualistiska principen. Detta innebär att allting upplevs i motsatser – bra eller dåligt, önskvärt eller icke-önskvärt, liv eller död. Så länge mänskligheten lever i denna dualism, måste konflikter och olyckliga tillstånd kvarstå. Den absoluta, universella, kosmiska sanningen är alltid förenad och transcenderar motsatser i insikten om att tron på motsatser är en illusion.

¹ Eng. "unitive principle". I de engelska föredragen förekommer även termerna "unifying principle", "unified principle" och "unitary principle" som alla tycks hänvisa till samma princip. De olika varianterna har genomgående översatts till den förenande principen. Andra möjliga översättningar är den enhetliga principen eller den enande principen. Övers. anm.

Förenande innebär dock inte att *det goda* i dualismens antingen/eller förverkligas. Människor som tror på den missuppfattningen följer en felaktig väg: de hoppas kunna uppnå en av de illusoriska motsatserna som "räddningen". Så länge man motsätter sig den ena sidan och håller sig fast vid den andra, är självförverkligande eller frigörelse – det vill säga den förenande principen – ouppnåelig.

Det goda i den förenande principen är av en helt annan natur än det goda i dualismen. Den förra försonar båda sidor, medan den senare separerar dem. Detta kan konstateras i varje enskilt problem när det väl förstås ingående. Denna punkt är mycket viktig att förstå, mina vänner. För när du söker den ena sidan av ett motsatspar, måste du motsätta dig den andra sidan. I denna motsättning är din själ uppriven och rädd och i detta tillstånd kan man aldrig uppnå enhet.

Låt oss tillämpa denna distinktion på växandets process. Så länge det mänskliga medvetandet är inriktat på dualitet och inte kan transcendera den, är växandeprocessen mycket problematisk. Växande utgör rörelse i tid och rum; ett växande på det dualistiska planet rör sig därför automatiskt mot dess motsats. Från det ögonblick du föds, rör du dig mot döden. Från det ögonblick du utvecklas och växer mot att bli mer uppfylld, börjar nedbrytningens nedåtgående kurva. Från det ögonblick du strävar efter någon form av lycka, måste du vara rädd för dess motsats. I en ständigt föränderlig rytm måste växandets eviga, cykliska rörelse oundvikligen närma sig dess motsats. Den rör sig från livet till döden till livet och tillbaka; från uppbyggnad till nedbrytning till uppbyggnad. Det ena frambringar det andra.

Det är synnerligen viktigt att förstå detta begrepp, för det är en av de viktigaste orsakerna till att ni gör motstånd mot att växa. Det är ett djupt motstånd som går bortom psykologiska neurotiska egenheter. Detta grundläggande motstånd mot att växa finns även efter att neuroser har transcenderats och lösts upp. Det förklarar varför det, så länge som livet uppfattas i dualistiska termer, finns en rädsla för att växa; det finns en rädsla för att uppnåendet av ett mål kommer att medföra dess nedbrytning. Ni lurar er själva genom att spjärna emot tiden, genom att "skjuta upp" uppfyllelsen och därmed också den befarade motsatsen. Status quo, stagnation, ger upphov till häftig oro eller rörelse i den förvrängda bemärkelsen.

Så länge växandet sker på det dualistiska planet, finns det alltid en topp som ska nås, och efter denna topp, en nedgång. Och på så sätt rör sig alla levande ting på det dualistiska planet i ett ständigt kretslopp av liv och död, uppbyggnad och nedbrytning, av varande och blivande. I naturen växer plantan på våren mot blomning under sommaren. Under hösten dör den långsamt. På vintern finns den inte längre. Endast dess vilande livspotential slumrar i jorden och väntar på att fröet ska växa igen under våren. Detta är växandets process. Glädjen under den uppåtgående

kurvan kan aldrig vara fullständig och sorglös, utan oro, för redan innan toppen är nådd, kommer den negativa sidan att förväntas.

På det förenade medvetandeplanet existerar inte längre dikotomin på grund av att det inte längre finns några motsatser att frukta. Självförverkligande leder alltid till upplevelsen och förnimmelsen av det förenade tillståndet. Omvänt, det förenade tillståndet kan inte uppstå på något annat sätt än genom självförverkligande.

Självförverkligande innebär att avlägsna lagren av misstag så att det verkliga jaget, det gudomliga, eviga inre väsendet, träder fram. Du kan endast avlägsna dessa lager av smärta, misstag, villfarelse och begränsningar när du inte längre flyr från dig själv, när du är villig att titta på dig själv som du verkligen är i stället för som du vill vara, när du accepterar dig själv som du är just nu, när du inte kämpar emot ditt tillfälliga tillstånd, även om du förstår dess felaktighet. Detta är det arbete som ni gör på denna väg.

Det är helt fel att anta att den enhetliga uppfattningsförmågan inte kan förekomma på det jordiska planet. Det *är* möjligt, absolut möjligt, för den som är villig att vidga sitt medvetande. Expansion är en mycket enkel process av att ifrågasätta sanningshalten i dina begränsade idéer, riktigheten i vad du antar vara oföränderligt, och så vidare. Detta kan i sin tur göras först när du ärligt tittar på dina mest subtila sinnesstämningar och reaktioner och översätter dem till koncisa ord. Du upptäcker då att dessa reaktioner och reflexer, dessa känslor och sinnesstämningar, vilar i vissa antaganden som du aldrig har ifrågasatt, eftersom allting bevaras i mörkret av vaghet och behändiga rationaliseringar.

Detta är anledningen till att ert arbete på denna väg har en sådan enorm betydelse, för utan att identifiera de dagliga små oärligheterna, självbedrägerierna och felaktiga antagandena, kan man inte ifrågasätta dem och lösa upp dem för att ge plats åt en ny verklighet. Närhelst en diffus störning ärligt undersöks och verbaliseras, kan föreställningen som störningen grundar sig i avslöjas och ifrågasättas. Detta steg vidgar uppfattningsförmågan och gör det möjligt att transcendera dualismen och uppfatta det förenade tillståndet. Detta måste göras i varje område av medvetandet, i varje aspekt av tillvaron, för det är omöjligt att förverkliga den förenande principen inom vissa områden samtidigt som andra områden fortfarande är djupt nedsänkta i dualismens illusion och smärta. Vi ska återkomma till detta lite senare.

Det kan inte understrykas tillräckligt starkt att jagets befrielse, eller övergången från det dualistiska till det förenade tillståndet, inte kan komma till stånd genom ansamlad kunskap och teoretisk förståelse, genom att studera eller sikta mot ett yttre mål. Den kan inte komma genom att vilja vara annorlunda, genom att sträva efter att uppnå ett tillstånd som inte redan existerar

inombords. Den kan endast komma genom att vara i nuet, genom att upptäcka att allting redan existerar inombords, bakom förvirringens och smärtans nivå. Och detta tillstånd bakom det intensiva, tillfälligt upplevda tillståndet, kan frigöras och föras fram bara när förvirringens och smärtans nivå helt är förstådd.

Det naturliga kosmiska flödet, som finns i varje levande varelses psyke, i allting som lever runt omkring och inom dig, utgör en mäktig bubblande livsström som automatiskt och naturligt bär dig mot det självförverkligade tillståndet där det inte längre finns några motsättningar eller smärtsamma konflikter. Detta är det naturliga tillståndet, så ni har naturen på er sida. Genom att överlämna dig till livsströmmen, genom att tillåta dig att förnimma den, underlättar du utvecklingen av ditt naturliga öde.

Människor kämpar olyckligtvis emot sitt naturliga öde, som är så gott. Ni sätter all er tilltro till en motståndsprincip. Ni tänker ut om och men som egentligen inte finns. Det är därför som ni bjuder in smärta, för all smärta är i sin slutgiltiga analys helt överflödig. Detta är inte bara ord, mina vänner. De av er på denna självförverkligandets väg som har tagit vissa steg mot att utvecklas ut ur era misstag har funnit dessa sanningar. Alla ni som arbetar intensivt har åtminstone haft stunder när ni helt har förstått hur ni i onödan har motsatt er denna naturliga ström där det inte finns någon smärta. Ni har också i dessa stunder förstått att sanningen aldrig riktigt sårar, inte heller förstör den eller försätter er i fara. Men ni omfamnar ständigt smärta, antingen genom att tro att den är oundviklig eller genom att tro att den är tryggare än det förenade tillståndet som ni naturligt graviterar mot.

Om ni överlämnar er till det förenade tillståndet, kommer ni att upptäcka att dessa ord är fullständigt sanna. Jag inser naturligtvis att enbart den abstrakta principen som jag här redogör för aldrig kan vara tillräcklig. Oavsett hur öppen du är, kan inga ord någonsin i sig vara ansvariga för att hjälpa dig att göra övergången. Men de hjälper er att på djupet förstå er nuvarande ställning i livet, ert inre och yttre tillstånd. De kan hjälpa till att förstöra illusioner och felaktiga idéer. Du kan inte göra detta genom att omfamna en ny och kanske mer utvecklad livsfilosofi och förkasta ett mindre sanningsenligt allmänt begrepp som du hittills har hyst. Du kan börja endast genom att bryta ner de små personliga misstagen ur vilka dina dagliga disharmonier och störningar uppstår.

Det mest obetydliga problemet kan visa dig hur du omfamnar felaktighet och motsättning, en nejström, utifrån rädsla och okunnighet. Det kan visa hur du hejdar den naturliga kosmiska rörelsen som du är en integrerad del av och som är en integrerad del av dig. Endast genom en mycket personlig titt på dina reaktioner på dagliga händelser, kan du göra dessa ord till en personligen upplevd sanning. Det kan inte ske genom att ge läpparnas bekännelse till principen bakom dem, även om du intellektuellt förstår vad jag säger. Intellektet kommer inte att vara tillräckligt för att

ta dig till övergången från dualism till enhet.

Att växa på det dualistiska planet måste alltid vara förenat med rädsla för den oönskade motsatsen. Växandeprocessen kommer därför att vara hämmad så länge som målet för växandet betraktas som något gott i motsats till något dåligt. På det förenade planet hotas inte växandet av någon motsats och man behöver därför inte vara rädd för eller spjärna emot det. Men växandet kan inte komma till stånd genom att man gör motstånd mot sitt motstånd; det kommer endast när den fruktade motsatsen kan levandegöras och accepteras om så behövs. När du inte längre är rädd för den ena motsatsen och inte längre räddhågat håller fast vid den andra, då och endast då kan det förenade tillståndet uppnås. Men du kan inte göra det så länge som det finns rädsla i ditt hjärta.

Processen att växa in i det förenade tillståndet innebär en ständigt växande utveckling och expansion. Den innebär en vidgad upplevelse av skönhetens, livets och godhetens oändliga möjligheter. Men kom ihåg, skönheten utgör inte motsatsen till fulheten, livet utgör inte motsatsen till döden, det goda utgör inte motsatsen till det dåliga, eftersom i det förenade tillståndet hotas de aldrig av någon motsats.

De två sätten att växa – på det dualistiska och på det förenade planet – skiljer sig helt åt. Det dualistiska växandet är en cyklisk rörelse, med en uppåtgående kurva, en topp och en nedåtgående kurva som ständigt börjar om, som alltid uttrycker två motsatser. Det utgör tillståndet av orsak och verkan.

Växandet i det förenade tillståndet expanderar oändligt. Det upprepar sig aldrig och behöver aldrig någon motsatt rörelse. Det har transcenderat principen om orsak och verkan. När ni på något sätt förstår detta, oavsett hur vagt, visar det sig först i era inre känslor – och denna förståelse kommer från att man ser och möter personliga inre misstag och självbedrägerier – då tar ett helt nytt sätt att närma sig växandet över.

Längs vägen för övergången från det dualistiska till det förenade tillståndet, är det viktigt att förstå några ytterligare landmärken som kan hjälpa er att förstå era egna liv just nu. När du är engagerad i ett intensivt inre arbete, när du grundligt konfronterar dig själv och möter sanning efter sanning och inrättar nya inre betingelser, går ditt psyke igenom djupgående omvälvningar. Det smärtsamma tidigare tillståndet var, som ni vet, ett resultat av falska idéer. När dessa falska idéer börjar falla sönder, kan nedbrytningen åstadkomma mer eller mindre drastiska yttre förändringar. När du befinner dig i en övergångsperiod, är det möjligt för dig att på vissa nivåer ha uppnått början av den enhetliga upplevelsen. Du känner en djup frid och glädje i varje ögonblick, oavsett huruvida upplevelsen stämmer överens med det önskade goda. Du förnimmer att varje levande ögonblick inrymmer möjligheten till glädje och frid. När du vilar i sanning med dig själv, är du

inte längre rädd för något, inte heller håller du fast vid och insisterar bestämt på att ditt goda borde ges till dig. Du är då öppen, så att den gudomliga källan kan fylla dig och förmedla livets verklighet där det inte finns något att vara rädd för och där endast det goda existerar. Du kan sträcka dig efter detta goda utan brådska och erhålla det just därför att du vet att det är ditt. Du behöver inte vara rädd för att gå miste om det, eftersom du erhåller glädje ur det dualistiska tillståndets båda motsatser. Detta är i korthet, i den mån det alls kan förmedlas, essensen i det förenade tillståndet.

Detta tillstånd kan nu delvis börja existera, särskilt inom vissa områden i en individs liv. Du har ännu inte uppnått den fullständiga övergången, uppvaknandet i vilket du upptäcker att livets sanning alltid har funnits för dig utan att du behöver vara rädd eller kämpa för något. Men din framväxande nya medvetenhet för så småningom med sig en ökad utveckling och berikning i dina yttre omständigheter, på ett så harmoniskt och organiskt sätt att det nästan tycks vara en tillfällighet.

De yttre förbättringarna kan, men behöver inte, sammanfalla med idéer och ideal som du har hyst på det dualistiska planet, men sättet som du upplever dessa idéer och ideal är helt annorlunda. Dina mål kan med andra ord förbli oförändrade, men din upplevelse av målen kommer att vara annorlunda. Även när du inte har uppnått ett mål, kommer du dessutom inte att lida så som du gjorde när du uppfattade verkligheten dualistiskt. Att växa in i det förenade tillståndet yttrar sig definitivt i en ökad tillit till jaget, till livet. Växandet för också med sig en fridfull glädje som gör varje ögonblick dynamiskt, intressant och helt fritt från oro eller tristess. Varje ögonblick är rikt på möjligheter och inrymmer vidgade vyer för din perception på ett aldrig tidigare upplevt sätt.

Samtidigt fortsätter du att reagera på det gamla sättet, med rädsla, misstro, oro, förtvivlan och stram egenvilja, vanligtvis inom de områden där ditt psyke är ansatt av bilder, av neurotiska beteendemönster och missuppfattningar så djupt ingrodda att det behövs ett mer utökat och tålmodigt arbete för att förändra ditt inre landskap. Den här andra sidan kommer mycket gradvis att komma ikapp, så att säga, med den sidan som redan befinner sig mycket nära och delvis redan i ett nytt land där ljuset aldrig hotas av mörker.

Det gamla tillståndet är uppbyggt på ett fundament av felaktigheter och detta fundament måste först falla sönder innan ett fundament av sanningsenliga begrepp kan uppföras. Strukturer som vilar i felaktiga begrepp måste ofrånkomligen brytas ner. Denna lag åskådliggör falsariet i dualismen vars kännetecken alltid är att en viss position bestämt och oföränderligt uppfattas som önskvärd och dess motsats som icke önskvärd. Ni håller således fast vid idén om att uppbyggnad alltid är bra, medan nedbrytning alltid är dåligt. Förenandet av dessa två motsatser kan endast ske i det förenade tillståndet emedan båda sidor försonas. För att förstå det förenade tillståndet, måste

man inse att nedbrytning av misstag kan vara önskvärt och att uppbyggnad av misstag inte är önskvärt.

Nedbrytning är alltid en smärtsam process, oavsett om den är önskvärd eller inte. Medan misstagens byggnationer förstörs kan ditt liv komma att kullkastas. Invändigt känner du dig hotad och som att du står vid en förlust. I det yttre har även de synbarligen önskvärda aspekterna av din tillvaro försvunnit och ingen tillräcklig struktur har intagit deras plats. Ju större de felaktiga byggnationerna är, desto större är perioden av omvälvning, vilket naturligtvis är smärtsamt. Men, mina vänner, det är smärtsamt bara för att ni missförstår vad som händer och antar att det innebär bakslag och personlig otillräcklighet. Du blir således nedslagen, faller in i förtvivlan och spjärnar emot flödet som skulle kunna bära dig till ett nytt sinnestillstånd. Detta tillstånd kan dock endast komma till stånd genom att det gamla tillståndet bryts ner. Genom att spjärna emot den organiska och önskvärda rörelsen, förlänger du den smärtsamma övergångsperioden – smärtsam framför allt på grund av att den missförstås. Du känner: ”Här är jag, som verkligen försöker, men se vad som händer trots allting! Allting verkar rinna som sand mellan fingrarna; jag misslyckas inte bara med att finna uppfyllelse, utan även det glädjefyllda som jag hade är borta.”

När du förstår att sönderfallet av den gamla strukturen är önskvärd, då det gamla sättet endast gav skenet av att ge dig tillfredsställelse, kommer du inte att gråta över något som i själva verket inte utgör någon förlust alls. Inte heller kommer du förledas att tro att du inte har rört dig framåt. Detta tillstånd kan vara det bästa möjliga bevis på att du, i större utsträckning än du vet om, utvecklas in i en ny verklighet, men du utestänger den fortfarande på grund av att du våldsamt vägrar att låta din intuition berätta för dig vart den kosmiska livsströmmen bär dig. I stället fortsätter du att utvärdera ditt liv i begränsade dualistiska termer – och ignorerar den nya riktningen.

Du har börjat se och känna på djupet att det som händer inte är ett bakslag, utan snarare en nedbrytning av det gamla, en process som i själva verket utgör själva fröet till en ny byggnad. Du börjar känna att i akten av att bryta ner misstagen, förenar sanningen uppbyggnaden med nedbrytningen och gör dem till en enda rörelse i stället för två stridande motsatser. Du kommer därför inte längre att bli nedslagen, inte heller kommer du att lida särskilt mycket när du inte förväntar dig att ditt liv borde vara annorlunda, för du vet att allting är som det ska, till och med måste, vara! Den faktiska förlusten eller frånvaron av något eftertraktat gott är i själva verket mycket mindre smärtsam när man inte betraktar denna ”förlust” eller frånvaro som ett negativt tecken. Men när man tror att ”Om jag vore där jag borde vara, skulle saker inte ske på det här sättet”, är förlusten mycket mer smärtsam. När du i stället betraktar denna övergångsperiod som ett organiskt steg mot helhet, kommer du att märka att smärtan är mycket lättare att gå igenom.

Detta bör inte misstolkas som att innebära att man inte bör söka en intelligent lösning på ett visst problem. Men när du finner alla dörrar stängda och livet tydligt tycks visa, inifrån dig själv samt från utifrån, att du inte kan hitta en lösning, då kan du känna dig lugn i att gamla strukturer som grundar sig i en felaktig dualistisk uppfattning faller sönder. När du uppmuntrar detta i din förståelse, kommer du att följa med strömmen i stället för att motsätta sig den.

Det finns nu ytterligare en aspekt av det här ämnet som jag skulle vilja diskutera. Men eftersom det är svårt att förklara, kräver det ert samarbete från ert mest intuitiva väsen. Och ni måste lita på ert intellekt för att undvika den typiska dualistiska villfarelsen.

Det förenade tillståndet kan i princip uppnås genom två vägar, båda motsatser i det dualistiska tillståndet. Det kan uppnås på och genom den ”goda” sidan såväl som på och genom den ”dåliga” sidan. När du befinner dig i ett relativt tillstånd där inre hälsa och sanning råder, där du redan i någon mån är fri från rädsla och äger visshet om och en genuin förnimmelse av universums välvilliga natur, kan du finna absolut hälsa och sanning inom dig och bli fri från rädsla och misstro. Du vet i det tysta sanningen om livet, att allt det goda är ditt, att universum inrymmer all det goda, att det finns ett överflöd fritt från konflikter; med andra ord, att ditt goda aldrig stör någon annans goda. Ditt goda medför inte något dåligt för någon. När du har uppnått detta tillstånd, då kan du hitta den förenande principen djupt inom dig. Detta sker utan rädsla, utan motstånd och utan skuld. Det sker på grund av att du känner dig djupt värdig. Du vet att ingen berövas av din uppfyllelse, inte heller är du rädd för avsaknaden av uppfyllelse. Du vet att detta oändligt goda existerar, utan några konflikter mellan dig och andra – därmed enhet.

Där psyket fortfarande är djupt ansatt av tvivel, rädsla, skuld, konflikter och misstag, kan denna väg inte tas. Om man likväl försöker sig på den under ett missförstånd, blir det en konstlad manipulativ handling som bara kan leda till självbedrägeri. Försöket görs inte i den enhetliga vetenskapen, utan utifrån den dualistiska rädslan för att avsaknad av uppfyllelse är farligt. Och detta grundläggande misstag blockerar dörren till övergången in till det förenade tillståndets vidöppna värld.

När du fortfarande befinner dig i ett tillstånd av osanning och förvrängning och därför är rädd för och misstror dig själv och världen, kan detta tillstånd endast transcenderas genom att acceptera det som du är rädd för, om så behövs; inte genom att fly från dig själv. Eftersom det förenade tillståndet är fritt från motsättningar, måste du upphöra med att motsätta dig det som du är rädd för. Men detta bör inte göras i en anda av masochistiskt självförnekande. Det bör göras med den öppna frågan om huruvida det du är rädd för verkligen är något att vara rädd för. Du behöver med andra ord ifrågasätta uppfattningen som ger upphov till rädslan för alternativet, i stället för att motsätta dig alternativet i sig.

Detta hänger direkt samman med att göra avkall på det man insisterar på i samma utsträckning som man fruktar att det önskade alternativet inte kommer att inträffa. Jag har diskuterat många aspekter av detta att ge upp och visade er om och om igen hur inre frid och harmoni inte kan uppnås när själen befinner sig i ett spänt, krampaktigt tillstånd. Att släppa taget leder till en avslappning som är helt nödvändig för att kunna vara i kontakt med det gudomliga inre jaget eller den yttersta verkligheten. Att släppa taget innebär inte att försaka sig själv på ett självförgörande, uppoffrande sätt. Det innebär bara att varhelst du identifierar en punkt där det finns rädsla och hopplöshet, måste du ge upp föreställningen som ligger bakom den rädslan; du måste ge upp ditt hårda grepp om vissa inställningar som uppenbart är destruktiva men som ”skyddar” dig från fara. Detta får det att se ut som om du utsatte dig för det du betraktar som mest oönskat. Den risken måste alltså tas för att upptäcka att hela idén var en illusion; annars kan du inte komma ut ur ditt ständiga tillstånd fyllt med rädsla och konflikt.

Låt oss som exempel ta en viss uppfyllelse som du starkt önskar. Du har gjort allt som står till buds för att uppnå den, men dörren förblir stängd. Du upptäcker att du är livrädd för att du inte kommer att uppnå uppfyllelsen, trots att du upplever sanningen om den förenande principen på andra områden i ditt liv. På detta område är du emellertid fortfarande rädd för och motsätter dig det oönskade alternativet. Även när du försöker placera sanningen ovanpå att universum inte känner till några begränsningar – eller just på grund av att du gör det och täcker över din rädsla – förblir uppfyllelsen gäckande. Det enda sättet som detta tillstånd kan transcenderas är genom att tillfälligt acceptera det, i vetskap om att det inte är slutgiltigt. Detta innebär att du inte bara accepterar begränsningarna i den yttre situationen, utan ditt eget begränsade tillstånd vid denna tidpunkt. När du ger upp din motsättning till ditt nuvarande oönskade tillstånd, kan du finna sanningen och det kommer att bli möjligt att förena två synbarliga motsatser.

Det enhetliga tillståndet är fritt från rädsla, men rädslan kan inte ges upp genom att insistera på att det man är rädd för håller sig borta. För även om du temporärt lyckas, förblir du ständigt beroende av vissa omständigheter – rädslan kan därmed aldrig vara helt frånvarande. Det enda sättet att verkligen frigöra sig från rädslan är att känna på den och upptäcka att den inte är skräckfylld, att den kan hanteras, att man väsentligen förblir intakt. Ingen teori kan frambringa detta trygga tillstånd. Endast en enda inre handling kan göra det: undersök den, gå in i den, ge upp insisterandet på att den behöver fruktas och därmed undvikas.

När du omfamnar det ena alternativet och säger ”Jag måste ha det här för att inte ha det där”, håller det dig borta från övergången in till det förenade tillståndet fritt från rädsla. Du fortsätter att spjärna emot den universella strömmens flöde som vill bära dig, men som bara kan göra det när dina psykiska rörelser är avslappnade.

Att komma ihåg att en osanning måste finnas någonstans inom dig närhelst du befinner dig i ett oönskad inre och/eller yttre tillstånd, kommer att hjälpa dig att söka efter och överge osanningen. Du kommer då oundvikligen att upptäcka att du på ett djupare plan motsätter dig det som du medvetet håller fast vid och omfamnar det som du medvetet motsätter dig. Denna motsättning måste existera när rädslan för det ena alternativet hindrar dig från att vara i frid och glädje.

När du till exempel är rädd för döden – och det gör inte någon skillnad om det är medvetet eller om det yttrar sig endast indirekt – och spänt håller fast vid livet och skjuter bort och motsätter dig döden, kan du inte komma till den förenande principen såvida du inte upptäcker din specifika osanning. Med denna osanning motsätter du dig livet och önskar dig i hemlighet döden. Först när du hittar osanningen kan du ge upp rädslan för döden. Detta innebär naturligtvis inte att du borde vilja dö.

Att hitta dessa djupa nivåer som gör detta att ge upp till en naturlig handling, och att uppfatta den enhetliga sanningen genom upprepade insikter i sig själv, är naturligtvis omöjligt utan hjälp. Det kan göras ganska lätt inom ramverket för vad denna väg har att erbjuda er – alla dess verktyg hjälper er på olika sätt. Men du kan bara släppa taget när du helt och hållet vill det. Var och en av er, mina vänner, är fortfarande fylld med motsättningar av ett eller annat slag. Att bli medveten om dem, att verbalisera dem, utgör det första steget.

Jag hoppas återigen att jag inte kommer att missförstås och att mina ord tolkas som att ni bör omfamna orättvisa och destruktivitet omkring er utan ett ansvarsfullt försök att avlägsna dem. Jag talar inte om yttre nivåer, för liksom nedbrytning kan även motsättning vara en del av en helhet och kan således leda till enhet. En viss idé får aldrig blankt accepteras eller avvisas som sådan. Motsättningen som jag talar om hänvisar till ett sinnessillstånd och känslor, till aspekter av livet och jaget som inte kan förändras i nuvarande stund. När du upptäcker var och hur du motsätter dig något på grund av att du hårt håller fast vid dess motsats, kommer du återigen att ta ett betydande steg mot att växa in i den förenande principen.

Jag framför den djupa och livskraftiga önskan, som kommer från det universella medvetandets eller verklighetens djupaste regioner, för att nå var och en av er. Den kommer att röra vid er om ni öppnar er för denna kraft och förenar er med den. När du förenas med denna kraft inom dig, kommer du inte att vilja motsätta dig sanningen i någon form och du kommer att vilja sträva efter din inre sanning. Ni kommer att börja känna kraftens verkningar först senare, men den är likväl mycket verklig och den flödar ständigt djupt inom er.

Var i frid, i det djupa området inom er där allting är ett.

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-06-16